

Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

ZEVENDE JAARGANG

1-4-52

KUIFJE

18

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

Zal de bemanning van de "Haai" gehoorzamen aan het bevel van de kapitein ?

BOB DE VROOR

ANDEREN HELPEN

DE scouts hebben in de lijn van hun jaarleuze «Gheve di Al» een grote actie georganiseerd om de beleving van de dagelijkse Goede Daad overal te doen doordringen.

Hoe kan men zich «geven»? De meest concrete manier van zich te geven is wel de anderen steeds «plezier te doen». Niet voort te denken aan zichzelf denken, maar open oog hebben voor de mensen rondom zich, en vaardig staan om in te grijpen, een handje toe te steken, zijn dienstbaar te maken.

Uit een anoniem lijstje dat de welpen aangelegd hadden van de Goede Daden die ze gedaan hadden, citeren we de volgende:

- Met een jongen gespeeld die altijd alleen was.
- Een zieke vriend bezocht en hem boeken bezorgd.
- Gespeeld met een jongen met wie ik niet gaarne speel.
- Brood aan de vogels gegeven.
- Koffie gemaakt.
- Een zwakke jongen op de speelplaats verdedigd.
- Boodschappen gedaan voor een oud vrouwtje.
- Aardappelen geschild.
- Hout gekapt.
- Tapijten uitgeklopt.
- Papier ingezameld voor de arme mensen.

Uit al deze kleine Goede Daden blijkt hoe makkelijk men zijn ouders, vrienden, armen en oude mensen kan helpen, wanneer men er maar aan denkt.

De scouts hebben het voorbeeld gegeven inzake de Goede Daad. Iedere flinke jongen rekent het zich tot zijn plicht dit goede voorbeeld te volgen en steeds bereid te zijn thuis, op de straat, op school en overal elders een handje toe te steken.

Kuifje

ONZE BRIEFVIBUS

Ria van Verdegheem, Deurle-aan-Lede. — Heb je een mooie herinnering bewaard aan je Plichtige Gemeente, Rie? Je verkoudheid reeds overwonnen? Met mijn beste groeten, aan de hele familie.

Ther. Tavernier, Pitten. — Proficiat, Therèse! Tracht nu maar goed te onthouden wat men je geleerd heeft voor de grote dag die je enkele weken geleden beleefd hebt. Met mijn hartelijkste groeten aan de hele familie.

Herman van de Walle, Tielst. — Hoeveel autootjes heb je nu reeds, Herman? En welk was de laatste aanwinst? Je zou me dat eens moeten schrijven! Beste groeten aan het hele gezin.

Familie van den Broecke, Gent. — Is zus nog steeds de sterkste? Hebben jullie geen nieuwe wedstrijdtrui ingekocht onder

elkaar? Ik zou de uitslag wel graag kennen. Met mijn beste groeten aan de hele familie.

Lucien van Gheluwe, Kortrijk. — Ik begrijp niet goed wat je onder Hollandse Kuifjesbont verstaat. Er is immers maar één soort Kuifjesbont voor Holland en Vlaanderen. Ik heb je de twaalf bont teruggezonden.

Aan onze vrienden die deelnemen aan DE GROTE PRIJSVRAAG IPANA

Vergeet niet bij je antwoord de doos, waarin de tube Ipana zit, te voegen. Zonder deze heb je geen kans bij de gelukkige winnaars te zijn. Heb je je antwoord reeds ingezonden zonder de doos, begin dan opnieuw. In dit geval zal met je eerste antwoord geen rekening gehouden worden.

Veel geluk, vrienden

DE KUIFJE'S BON

OP ZOEK NAAR ONBEKENDEN

Hier gaat de lijst van een en twintig meisjes en jongens, die hun premie niet zullen ontvangen, omdat ze ons hun volledig adres niet mededeelden!

Schrijf op je omslag of je pakje steeds je volledige NAAM, STRAAT, NUMMER en WOONPLAATS!

Roger van Bellinghen. — Je geschenk werd naar het aangeduide adres gezonden en kwam terug met de vermelding «onbekend».

G. Salmon, Scherpenheuvel. — Stuur ons je volledig adres, vriend!

M. Hubert, Saint-Léger. — 50 punten.

G. Goor, Menen. — 125 punten voor een reeks «ZIEN en WETEN».

Van Berde te X. — 196 punten in een grijze omslag.

Jacqueline Norman, Brussel. — Je volledige adres!

B. van de Voorde te Lede. — 200 punten voor een portefeuille.

X. te X. — 300 punten in een grote, bruine omslag voor een portefeuille en twee reeksen vignettes.

X., Krushouten. — 200 punten in een bruin pakje met een zegel van 1,75 frs.

X., Andrimont. — Je vergeet je adres en je vraagt een portefeuille voor 100 punten!

X., Haacht. — 200 punten voor een portefeuille.

X., Geeraardsbergen. — 50 punten voor de eerste reeks van «De Drie Muskietiers».

X., Hoogstraten. — 50 punten in een blauwe omslag.

X., Denderleeuw. — 50 punten in een witte omslag.

X., Brussel. — 100 punten in een witte omslag.

X., Masny-Saint-Pierre. — 55 punten.

X., Gent. — 100 punten voor een wimpel.

X. te X. — 75 omslagen van de chocolade (1) in een bruin pakje met zegel van 60 cent.

X., Brussel. — 50 punten in een blauwe omslag.

X., Dames de la Sainte Union te X. — 500 punten voor een blokkesspel.

X. te Hannu. — 100 punten in een bruin pakje.

Gevaert
PRESENTEERT:

A...B...C...
ARTHUR...BERNARD...CHRIS...

De bandiet schiet roos en de politieagenten maken een buiteling...

Dat heeft die beruchte bende alweer op haar geweten... Waren we maar wat vroeger gekomen!

Mijnheer de commissaris, wij hebben een momentopname van de overval gemaakt met onze GEVABOX.

Enkele ogenblikken later zijn A, B en C op het politiecassierij. De GEVAERT-film is ontwikkeld en men kan de bandietten heel goed herkennen...

Prachtig! Eindelijk heb ik het bewijs van de schuld van Yvan Stradivius in de hand! Jongens, jullie krijgen een decoratie!

ENKELE DAGEN LATER...

Leve GEVABOX, aan dit foto-toestel danken wij onze medaille!

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN
VAN BOB DE MOOR

Aan boord van de «Pera» heeft Cori de verkenningstocht naar Nieuw Guinea meegemaakt. Met zijn beschermheer, kapitein Carstenz, keert hij naar Holland terug...

MAANDEN GAAN VOORBIJ. WE ZIJN NU IN HET JAAR 1626. CORI HEEFT NA DE ONTDEKKINGSTOCHT MET KAPITEIN CARSTENZ NÓÓ VERSCHIEDENE REIZEN ALS SCHEEPSJONGEN MEEGEMAAKT. INTUSSEN IS CARSTENZ IN DIENST GETREDEN VAN DE WEST-INDISCHE COMPAGNIE, DIE HAAR SCHEPEN NAAR DE ZUID-AMERIKAANSE KUSTEN ZENDT, DAAR MAKEN ZIJ HET DE SPANJAARDEN, DIE ER HUN KOLONIES STICHTTEN, ERG LASTIG. DE HOLLANDERS HEBBEN HET SPECIAL GEMUNT OP DE VLOTEN DIE HET ZILVER VAN NOVA HISPANIA (MEXICO) NAAR SPANJE VOEREN...

Cori, ga je mee naar de zetel van de West-Indische Compagnie? Ik zal je voorstellen aan een dapper zeeman.

ENIGE TIJD LATER...

Hij zal dadelijk komen. Ik heb een afspraak met hem. We komen die bevelen van de Heren Negenien (1) voor een volgende tocht in ontvangst nemen...

Kijk, daar is hij... Pieter Pieterszoon Heyn is zijn naam... Gegroet, Heer Heyn!

Gegroet, kapitein Carstenz... Ha, dat is je beschermeling, waarover je me zo dikwijls sprak!

Ik heb van je moedig gedrag gehoord. Zo'n echte, dappere Hollandse jongens als jij kunnen we best gebruiken.

Dank u, Heer Heyn.

Die Heyn ziet er me een brave kerel en een koen zeeman uit. Ik heb reeds zoveel over zijn heldhaftige daden op zee horen vertellen...

Ik ga een wandelingetje buiten de stad maken. Die vergadering zal wel een poos duren!

Het is hier zo rustig. Ha, ik wou dat ik met Piet Heyn meekon!

Ik zal dan misschien voor de eerste maal een enterling meemaken, de sabel in de vuist... Het Spaanse galjoen dat steeds nadert...

Kijk, Doras, die stadsjonker zal wel wat duiten op zak hebben. Komaan, we schudden hem uit...

Vlug je geldbeugel, smuiter, of we slaan je bont en blauw!

Wat?

Achteruit, vuile sjecken (2)! Wijk voor het zwaard van admiraal Cori!

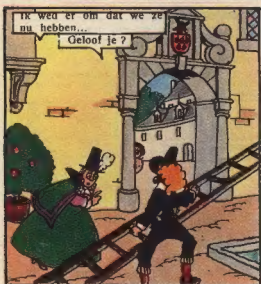

De Smaragden van de Conquistador

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

Pedro de la Veranda werd door zijn tweelingbroer neergeslagen en opgesloten om in het bezit te geraken van de smaragden. Waar de edelstenen echter verborgen zijn, weten noch hij, noch zijn dochter Kungonde...

HASSAN EN KADDOER
VALLEN
VAN DE ENE
VERBAZING IN DE
ANDERE.
DE VERMEENDE PEDRO
EN KUNGONDE
DOEN
NIETS ANDERS MEER
DAN DE
WAPENSCHILDEN
VAN
DE LA VERANDA
VERTOEDEN...

Tijl Uilenspiegel

Terwijl Tijl, Nele en Lamme in de hut van Kathelijne zijn aangekomen, huult de weerwolf, doch onze vrienden horen het niet...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN

WILLY VANDERSTEEN

De weerwolf staakt zijn gehuil eensklaps. Aan de horizon dagen de deelnemers aan de klopjacht op. Zij drijven de akelige gedaante voor zich uit...

In de hut van Kathelijne volgen Lamme, Tijl en Nele nog steeds de doening van de oude vrouw

Kijk toe, kijk toe! Beelden vormen zich in de magische rook. Tijl, Nele, Lamme sper wijf jullie ogen open en grijp dit visioen in jullie hart

Tijl, je vader toonde je bij je geboorte aan de zon en wenste je haar warmte en goedheid toe. Die schitterende zon bescheen de Lage Landen, die in vrede en in vrijheid bloeiden!

Maar, het beeld versom-
berde, zwarte raven met
vurige vleugels klieften
die nacht door de lucht,
onheilspellend...

Toen kwam de vijand. Galg en rad werden
opgericht. Alva, de bloedhertog, zwaaide zijn ge-
sel van brandstapel en schatting. Er wordt
gejammerd en geweekejaagd in de Nederlanden

Doch een nieuwe zon schittert:
Tijl Uilenspiegel is geboren! Uit
bloed en tranen wordt de ver-
lossing geboren!

Eens zal Tijl zijn de geest van
Vlaanderen, Nele het hart en Lamme
de maag. Voor eeuwig zullen jullie de
symbolen zijn van een volk dat zijn vrij-
heid met zwaard en zotkap berecht

Het visioen is
weg... Kathelijne... Zij
wankelt en
valt

Help haar te bed leg-
gen, Tijl. Nele, loop
om de barbier

Nele slaat een doek om en smelt over
de krakende meeuw naar Damme

Hoor je dat, Tijl?
Het gehuil van de
weerwolf!

En Nele is bui-
ten... gans alleen...
Ik loop haar na...

Het PLATINA-BEELDJE

DE EGYPTISCHE GEVANGENISSEN ZIJN UITSTEKEND

MEN moest zich neerleggen bij het feit dat de bijzondere medeplichtige van Mijnheer Twaalf vermoord was. Naar alle waarschijnlijkheid werd hij door Mijnheer Twaalf zelf vermoord opdat hij niet zou kunnen spreken. Een moedwillige hand hard in de whisky van de kapitein vergif gegoten. De enige man aan boord die de identiteit van de buitenlander kende, ontwaarde aan het gerecht. En dat op het ogenblik dat het schip Port-Said naderde, in deze omstandigheden, de gewaarlijkste etape van heel de reis.

De luitenant, de detective, de tuinbouw-architect en Jaak waren zodanig te neer geslagen door deze tragische gebeurtenissen, dat ze niet meer terugkeerden naar het klein salon en de Platina Kat alleen op het tafeltje bleef liggen. Het eigenaardigste was, dat Jaak die zulks wist, er zich niet eens over opwond. Het scheen voor hem zeker dat het kostbaar juweel, niet het minste gevaar liep op dit moment.

De dag hing in de lucht toen Colerette luitenant Morovitch de nodige schikkingen troffen om Port-Said binnen te lopen. De Ras was opgestaan en Latance vertelde hem in kleuren en geuren de gebeurtenissen van de afgelopen nacht: de inval in het salon, het gevecht in de hut van Sidonie en de tragische dood van de kapitein. Lipari Mahonen toonde weinig belangstelling voor dat verhaal, hij keek als gehypnotiseerd naar Adelbert Maldefeu, die in een hoek van het salon zat, en met de kaarten speelde.

— Wel, het is uitstekend. Dat men de doden begrave, de gewonden verzorgde en de overlevenden een medaille op de borst hangt; dat is de gewoonte, na iedere glorierijke veldslag... Detective, ik ben zeer tevreden over je. Je hebt opnieuw m'n vertrouwen, val me dus niet met al die kleinigheden lastig!

Dan draaide hij zich naar de ex-verstekeling en zei:

— Dat spel lijkt

Ras Lipari Mahonen besluit naar zijn land terug te keren. Hij scheept met zijn gevolg in op de «Ruiten Aas». Colerette, de beroemde detective, staat in voor de bewaking van de kostbare Platina Kat. Jaak, Marina en Sidonie vergezellen hem. Op een nacht wil Mijnheer Twaalf, de chef van de bandieten die het op de Platina Kat gemunt hebben, het juweel stelen. Jaak en Marina kunnen dat beletten. Mijnheer Twaalf vlucht. Jaak verklaart aan luitenant Morovitch dat kapitein Gourgourax een der voornaamste medeplichtigen is van Mijnheer Twaalf. Een matroos meldt de dood van de kapitein...

me buitengewoon amusant. Ik koop die kaarten!

— Wat zou ik met je geld aanvangen? Ik ben multimillionair. Wat ik Zijne Hoogheid kan toestaan, is een kaartje te leggen, terwijl de elektrische rijdt.

— Ik wil van die spoorweg niet meer weten, wedervoor de Ras en om dit te onderschrijven gebruikte hij de pluralis majestatis: Wij hebben er genoeg van!

— Goed, maar wat zal er geworden van mij, de officiële geluidsimulator?

— Ontslagen! Als vergoeding geef ik je de spoorweg, maar het spel kaarten is dan voor mij!

— Daarmee ben ik het roerend eens, m'n oude jarstok, riep de lange zonderling.

In de verte rees de kust van Egypte uit de mist.

Een keur of drie ging Ypsilon kijken of Sidonie het beter maakte, dank zij de zorgen en het gezelschap van Marina. Dan ging hij Balkis opzoeken en vertelde haar enkele sprookjes van Grimm. Het scheen wel of Jaak was de tragische nacht glad vergeten. Juffrouw Gachvill luisterde naar zijn verhalen op te merken:

— Wie in feite te diep ge-

looft, raakt vroeg of laat in nood.

Maldefeu floot een deuntje, terwijl hij zijn spoorweg inpakte. Hij wou absoluut te Port-Said aan wal gaan om zijn spoorweg op te stellen rond de Grote Pyramide. Colerette had intussen, plichtsbewust, aan de Platina Kat gedacht en haar in de grote koffer van de kapitein gesloten. Daar zat ze nu veilig, vermits de kapitein dood was.

Om elf uur liep de «Ruiten Aas» de grote haven binnen. De havencommissaris stapte aan boord en kreeg van luitenant Morovitch een volledig verslag over de dood van de kapitein. Het lichaam van Gourgourax werd voor een gerechtelijk onderzoek aan wal gebracht. Een massa nieuwsgierigen, die op de kaai, waren samengestroomd, wilden aan boord komen, doch Colerette verzette zich hietegens krachtadig. Dat ware immers al te gevaarlijk! Vier kloekedragers met lange snor en hoge lez werden toegelaten om de kisten van Maldefeu aan land te dragen. De drie eersten sloegen dadelijk de hand aan het werk, doch de vierde lantierfante hier en daar en liet zijn ogen nieuwsgierig naar alle kanten rollen.

— Waar heb ik dat gezicht nog gezien? vroeg Jaak zich af.

Hij en Balkis volgden de operaties met belangstelling. Plotseling sloeg hij zich op het voorhoofd en mompelde:

— Ik ben er. Het is de tweede stoker, de handlanger van de schele met de bruine broek.

De man was intussen in de menigte verdwenen...

— Ha, die sloeber is in Port-Said, dat betekent dat heel de bende van Joost aangekomen is! Nu mogen we ons aan alles verwachten!

Colerette maakte zich gereed om aan land te gaan. Hij zou bij de Egyptische politie zijn getuigenis afleggen. De ontknoping is hier nabij, dacht Jaak verder, ik wil niet dat m'n oom enig risico loopt in de stad waar hij geschaadwd wordt. Dus moeten we grote middelen gebruiken...

Vliegensvlug krabbelde hij enkele woorden op een stuk karton. Onze detective en drie politieagenten liepen naar de loopbrug. Vlugging Jaak naar de havencommissaris en zei:

— Een dringende boodschap vanwege de detective Colerette...

De commissaris las de boodschap en schrok.

— Haha, dat is interessant!

Op de kaai hield hij het groepje in. Plotseling zag men de vijf man grote gebaren maken, dan gaf de commissaris een teken. De drie politieagenten grepen Colerette vast en deden hem de handboeien aan. Ondanks zijn protest en tegenspartelen werd Colerette mee naar de stad genomen...

Van op de brug had Jaak heel het schouwspel gezien en het scheen hem niet in het minst te ontroeren. Integendeel! Hij wreef zich in de handen en fluisterde:

— Nu hebben we hier vrij spel! Over twee uur zijn alle problemen definitief opgelost.

Drie politieagenten grepen Colerette vast...

Volgende week:

DE ONTKNOPING NADERT...

De Ontdekkingsreizen van ROALD AMUNDSEN

DOOR RAOUL AUGER NAAR HET BOEK VAN E. PEISSON

Roald Amundsen heeft er steeds van gedroomd de Noordpool te verkennen. Hij kreeg een plaats aan boord van een zeehondenjager en las met gespannen aandacht de avonturen van John Ross...

Amundsen denkt veel aan de onderneming van Nansen. Hij is nu twintig jaar en had reeds marineofficier kunnen zijn. Om 'n schade in te halen, brengt Roald vele jaren door in de navigatiehut.

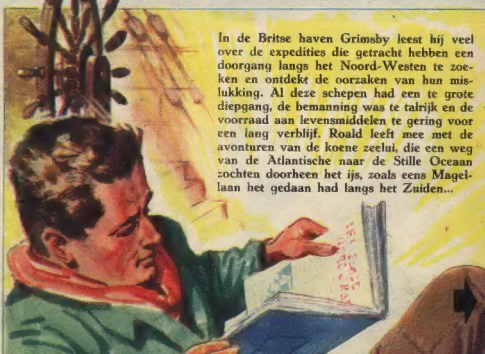
Zijn kameraden varen reeds tien, twintig en dertig jaar en weten veel meer over het water, de wind en het ijs dan er in dikke boeken staat!

Na zijn diensttijd op de «Magdalena» scheept hij in op een vreemde ijslandvaarder. Soms gaat hij naar Oslo om zijn broers weer te zien en oefent zich in het skilopen. Dan trekt hij weer naar zee...

De kapitein leert hem van op afstand een onderscheid te maken tussen het ijs, dat aan de kust vastzit en het ijs dat afdrijft. Hij leert ook door welke lagen het schip zich een weg kan banen...

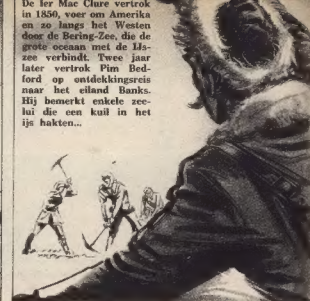
In de Britse haven Grimsby leest hij veel over de expedities die getracht hebben een doorgang langs het Noord-Westen te zoeken en ontdekt de oorzaken van hun mislukking. Al deze schepen had een te grote diepgang, de bemanning was te talrijk en de voorraad aan levensmiddelen te gering voor een lang verblijf. Roald leeft mee met de avonturen van de koene zeelui, die een weg van de Atlantische naar de Stille Oceaan zochten doorheen het ijs, zoals eens Magellan het gedaan had langs het Zuiden...

Engeland met twaalf schepen. Hij moest overwinteren. De volgende zomer was hij zijn doel niet bereikt, dus moest hij alweer in het ijs vastzaten en nogmaals een Winter in het Noorden moest doorbrengen. De Zomer kwam doch de schepen waren gewaagd en het ijs. Franklin stierf en zijn stafman trachtte met de overlevenden voet het land te bereiken. Allen waren men om...

Vijftien jaar later vond de le Mac Clure de graven van enkele leden aan de expeditie Franklin en het verslag van stuurman Gore.

De Ier Mac Clure vertrok in 1850, voor om Amerika en zo langs het Westen door de Bering-Zee, die de grote oceaan met de Lazië verbond. Twee jaar later vertrok Pim Bedford op ontdekkingsreis naar het eiland Banks. Hij bemerkte enkele reeën die een kuil in het ijs hakten...

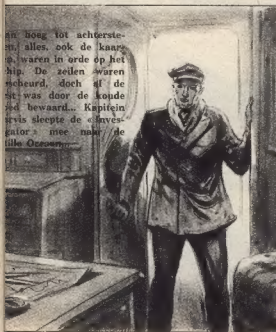
Het waren de overlevenden van de expeditie Clure. Mac Clure toetaal uitgeput, vertelde zijn verdere aan Pim Bedford. Langs de Bering Zee was hij aan het eiland Melville gekomen, dat echter reeds gekend was. Daar was hij door het ijs verast en ingesloten. Deze Ier was de eerste ontdekkingsreiziger die, langs het Westen vertrokken, langs het Oosten terugkeerde. Hij kreeg van de Britse regering de som van 250.000 frs. als beloning.

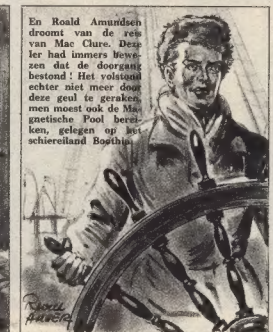
En nochtans was Mac Clure niet van het Noorden naar het Westen gegaan! Het schip, de « Investigator », dat hij in het Noorden had moeten achterlaten, zou het doen, dacht hij. Het was een vreemde geschiedenis. In het jaar 1910 was kapitein Jarvis op walvisvangst en zag een schip dat schijnbaar op drift was... Hij riep, doch kreeg geen antwoord...

Jarvis hees zich aan boord. Het schip was helemaal verlaten. Op een koperen plaatje boven het kompas zag hij: « Investigator »

...hoeg tot achterstapen alles, ook de kaart, waren in orde op het schip. De teuten waren behouden, doch af de st was door de koude reeds bewaard... Kapitein Jarvis sleepte de « Investigator » mee naar de IJle Groenland.

En Roald Amundsen droomt van de reis van Mac Clure. Daar had immers bewezen dat de doorgang bestond! Het volgend echter niet meer door deze geul te geraken, men moest ook de Magnetische Pool bereiken, gelegen op het schiereiland Boothia.

magnetische pool

Noordpool

GROENLAND

Jean Ross was in 1828 naar dit schiereiland gegaan waar de kompasnaal als gek te keer gaat. Daar, aan de brug zelf moet men de variaties van het magnetisch veld bestuderen, dacht Amundsen. — In 1831 werd de magnetische Noordpool door John Ross ontdekt. Toen in 1828 vastgesteld op 70° 30' N.B. en 95° 30' W.L. Het schiereiland is genoemd naar Felix Ross, die de Ross-expeditie financieerde.

Plotseling maakt het schip een gierende. Roald buigt het hoofd onder een flinke gulp zee water.

« Ga slapen! Je hebt de hele nacht gelezen en nu val je bij! Het roer in slaap!

Drie jaar later vernam Roald dat Nansen met zijn « Fram » was teruggekeerd, zonder dat hij de Pool had kunnen bereiken. Voor de wetenschap had hij echter kostbare gegevens verzameld. Amundsen wist nu dat alleen Nansen hen zou kunnen bereiken. Daarom besloot hij de steun van een man als Nansen te vragen.

Hij moest ten minste aan een ontdekkingsreis deelnemen. Toen organiseerde de Gerlach, de grote Belgische zeeman, een expeditie naar het eeuwige ijs te naar de Zuidelijke magnetische Pool. Roald stelde zijn candidatuur en werd als eerste officier voor de « Belgica » aangenoemd. Nooit zou de Gerlach zijn keuze berouwen...

(Wordt voortgezet.)

en **SCHADUW**

ER DE SPORTVELDEN

DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Marco Polo wordt door de rebellen aangevallen. Lambik geeft zijn Tartaarse Helm aan de Dalai Lama en snelt zijn vriend te hulp...

Alvorens Marco Polo z'n zin kan voltooien, verschijnt de ongemaskeerde Dalai Lama. De rebellen vluchten door paniek aangegrepen...

Lambik, hij heeft de helm niet! En... dat is in elk geval de Dalai Lama die ik je in Bagdad zond!

Inderdaad. De Lama met het groene masker is een bedrieger! Mijn beeld is hier... mijn lichaam is gevangen in het paviljoen met de kopere koeplet te Bagdad!

Een Lama! Dala met een masker! Een Mala! Lada met zonder masker? Ik kan niet meer volgen! Bagdad?... Paviljoen?... Gevangen... o mijn arm hoofd!

Onmiddellijk naar het paleis! Ik herinner me, dat Wijke te Bagdad meende dat er iemand in het paviljoen was. Dat was dus de echte die u me stuurde en de andere is... ja, alle donders, wie is hij?

Hij heeft je al die tijd misleid om het geheim wapen in handen te krijgen

Ja, zo, moet het ongeveer zijn. Hij zat daar op die rots en ik stopte hem de helm onnozelweg in de handen.

Vooruit in vliegende vaart verder! Ik, daar is Jezabel door haar potten gezakt. Waar schijnlijk van inspanning. Het dier deed zoveel moeite je paard te kunnen volgen

Hemel, Lambik, je gaat het arme dier toch niet afmaken?

Geen sprake van! Hoe kom je er bij? Ik ga Jezabel enkel opkrikken, zo krijg ik het dier weer op de been!

Wanneer Marco Polo en Lambik in het paleis aankomen zijn Juske en Wijke nergens te vinden. In de zaal, waar de gemaskerde Lama verbleef, wacht een verrassing...

Alle donderende donders! Dat voorspelt niks goeds!

Hijns doel bereikt. Slag het af met je haken. Kies de handelen uit je gedachten met... Kies je doelt achterweten. Jellen, jij het met hem lozen bekopen. Het Masker

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE MANNEN OP DE MAAN

De proefraket, die een stel cameras aan hoord heeft, en rond de maan moet vliegen, is juist vertrokken...

Daar gaat ze! Daar gaat ze!
Voor de eerste maal in de geschiedenis heeft de mens een raket naar de maan gezonden!

NAAR DE MAAN! Weet je wat die woorden betekenen: NAAR DE MAAN?

O hemel! Dat is pech... een geluk dat je je pijp niet in je mond hield!

Observatorium aan Controle Station... Hou jullie gereed om de atoommotor in te schakelen... Opgelet! Nog dertig reconden...

Nog twintig seconden...

Alle donders, waar is mijn pijp?

Nog tien seconden... negen... acht... zeven...

Heb je m'n pijp niet gezien?

Excuseer... geen tijd...

zes... vijf... vier... drie... twee...

Een... VERTREK!

Observatorium aan Controle Station... de atoommotor werd aangezet... Alles O.K. Schakel de hulpmotor uit...

Heb je m'n pijp niet gezien?

Je pijp? Wat zou ik met je pijp kunnen aanvangen? Daarbij het is nu niet het geschikte moment om me daarom te bekommeren!

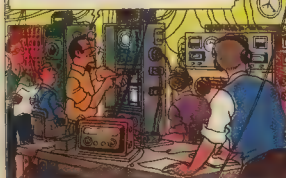
Observatorium aan Controle Station... Hoe werkt de radar?

Opperbest! Alles O.K.!

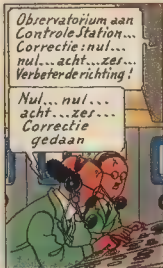
Intussen, duizenden Kilometers vandaan...

Geduld! We mogen pas over enkele uren tussenkomen...

Observatorium aan Controle Station... Correctie: nul... nul... acht... zes... Verbeterderichting!

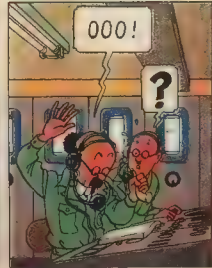
Nul... nul... acht... zes... Correctie gedaan

Een geringe correctie, schijnt me... Maar, ik zal m'n rekentafels toch even nakijken...

000!

(Wordt voortgezet.)

HET ANGSTKRUID

VERHAAL VAN JOHN FLANDERS

SARGASSUM is een bruin zeewier met rijk vertakte, smalle bladeren en daartussen spits toelopen de blazen. Mensen met fantasie houden hun kleur wel eens voor helgroen of roze. De winden, de ebbe en de vloed halen het wier van de rotsen en uit de zeebodem en verspreiden het naar alle windstreken. Men vindt het sargassum op sommige plaatsen van de Atlan-

woon tijn. Sam haalde er een behoorlijke portie van op, liet het krulachtig stoven met vet en speerijen en diende het op met schijven gerookte tonijn. Orton, Braekman en al de matrozen likten duim en vingers af en vermits Sam een volle pot gekookt had, kon iedereen eten naar hartelust. Net zoals de roerganger voorspel had, lieten de groene sargassums onze schroef met

Grote, grijnzende koppen rezen en daalden met de golven. In het maanlicht glansden hun ogen staalgroen... Een klaps doken ze allen tegelijkertijd de diepte in en verschenen niet meer...

— Heme! zuchtte Tiggs, en wreef met de mouw van zijn jas de dikke zweestruppels van z'n voorhoofd, nooit van m'n leven zag ik zo iets vreselijks!

— Huip!

Het geschreeuw kwam van de voorplecht. Zes matrozen renden naar de brug en huilden:

— Ratten, zo groot als katten!

— Groot als varkens!

— Heel het ruim krioelt er van!

Op dat ogenblik kroop een vormeloos ding uit een spuijgat naar de kajuit; het was een echt monster voorzien van lange grijparmen...

Tiggs liep naar Wilkins, doch deze week vol schrik uit, want in zijn ogen was de tweede roerganger veranderd in een spookachtig wezen met een wrede gezichtsuitdrukking, dat met zijn lange klauwen voorzien van 'kromme nagels om zich heen sloeg...

Twee schoten weerklonken en de kapitein stootte uit zijn kajuit:

— Vlucht! Verberg jullie! Vlucht! Heel het schip zit vol slangen, huilt hij.

— Toe, toe, wees kalm en sluit de ogen, dan zie je niets meer, zei de stem van een man, die zich inspande om beheerst en rustig te blijven. Het was Braekman die lijkleek en wandelend als een dronkaard aan dek kwam.

— Ik zag overal honden met drie koppen, maar dat heeft geen belang. Sam! Sam! Waar zit die duivelse kok?

— Ja, ik kom al, antwoordde Sam, en kwam heel bedeesd te voorschijn...

— Jij hebt er niet van gezegd, hé, bulderde Braekman en schudde de neger als een oude pruimelaar. Jij wist wat er ons te wachten stond, hé!

— Neen... neen, ik niets weten, hakte de neger.

— Je liegt, rakker. Ik wist het eigenlijk ook, doch deze middag heb ik er helemaal niet meer aan gedacht... Maak thee voor ons, duivelsjong, en haast je!

Sam verdween in zijn kombuis en het duurde niet lang of iedereen goot de gloeiende thee door de keel. De nachtmerrerie verdween...

— Ha, die vreselijke spinazie. Nooit van m'n leven vergeet ik het nog, zuchtte Braekman.

— Wat haperde er aan die

spinazie, vroeg de kapitein. Ik vond ze erg lekker.

— Sam wist het maar al te goed wat er aan haperde. In het groen sargassum zit soms heel klein, vuilrood wier dat men 'dread-herb' (4) heet.

— Ik dacht dat het een leigende was, antwoordde Orton.

Het is de zuivere waarheid. Het kleinste negerjoch van Zuid-Amerika weet dat, zei Braekman.

Vers kan men dat kruid eten zonder enig gevaar te lopen, doch kookt men het, scheidt het een gif af dat je vreselijke nachtmerreries geeft, terwijl je klaar wakker bent. We hebben dat nu trouwens ondervonden!

— Sam, kom hier. Vertel waarom je dat gedaan hebt en pas op voor je vage lijf indien je de waarheid niet zegt!

— Ik... wou rhum... tabak en... een beetje geld om de wrede demonen te verjagen, snikte de neger. Ik zou voor jullie hete thee geschonken hebben, dat is de beste remedie...

De roerganger kende echter heel de waarheid omtrent de 'dread-herb'... en... dat is een groot ongeluk... voor de arme Sam.

— Hij heeft geleuk, kapitein, dat wij allemaal golu duivels zijn, bromde Braekman.

— Hij heeft echter een flinke les verdient!

tische Oceaan, tussen de West-Indische en Kanarische eilanden en men noemt deze plaatsen Sargasso zeeën. Vandaag ontmoet men die uitgestrekte zeevelden in het Noorden van de Atlantische Oceaan en morgen tussen de Evenaar en de Steenbokkeerkring.

★

De Capataz kwam van Recife en stoomde op volle toeren met een lading rubber naar Boston.

— Wat een vuiligheid, bromde kapitein Orton, als er zo'n paar stengels van dat vervloekte zeewier aan de schroef blijven hangen, varen we 'out of control' (1) tot op de dag van het Laatste Oordeel.

— Het zijn groene sargassums, die blijven niet aan de schroef hangen, meende Braekman, de Hollandse roerganger. Sammy Cow, de negerkok, begon te springen als een uitgelaten veulen en riep:

— Spinach! Spinach! (2)

En beiden hadden gelijk. Het groene sargassum heeft een korte stengel, is niet zo buigzaam en smaakt buitenge-

vrede. Na een paar uur was de drijvende zeevelde verdwenen in de nacht...

Tiggs, de helper van Braekman, had de hondenwacht (3). Het weder was zacht, de zee glad en de volle maan wierp een zilverblauwe kilaarte over de oneindige oceaan.

— Wat overkomt me nu, bromde Tiggs op een gegeven ogenblik, ik heb de daver op het lijf.

Hij liep naar de metaal- en de kwikbarometer en vond beide instrumenten perfect in orde. De naalden griffen een brave, horizontale lijn en dus was er geen cycloon te duchten.

Wilkins, een matroos die nabij de reling had post gevat, hoorde het gebrom van Tiggs en riep:

— Met mij gaat het niet eender! De schrik zit in m'n buik alsof we het ergste te vrezen hadden...

— By Jove, kreet Tiggs plotseling en sprong achteruit, kijk eens naar die drijvende bollen!

— Bollen! Het zijn koppen, schreeuwde Wilkins.

Sam kreeg twaalf zweepslagen en werd voor drie dagen in het ruim opgesloten. Daar moest hij zich verdedigen tegen de ratten, echte ratten ditmaal en ze lieten zich niet afschrikken door een kop, hete thee...

(1) Zonder controle en zonder beweging.

(2) Spinazie.

(3) De wacht van middernacht tot vier uur 's morgens.

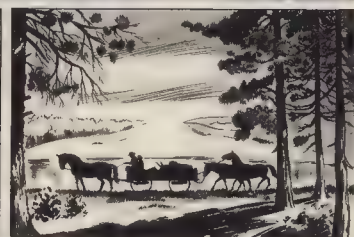
(4) Het angstkruid. Een zeldzame plant die men aantreft in Zuid-Afrika en in Siberië. De duivelspoot, minuscule zeewier, dat zich tussen het sargassum bevindt, heeft dezelfde eigenschappen: het veroorzaakt schrik.

DE PETROLEUMKOORTS

Renaat en Christiane brengen hun vakantie door bij oom Ben in Amerika. Oom Ben koestert het plan in Oil City, waar hij gronden heeft, petroleum te gaan boren en neemt Renaat en Christiane mee.

VAN F. CRAENHALS

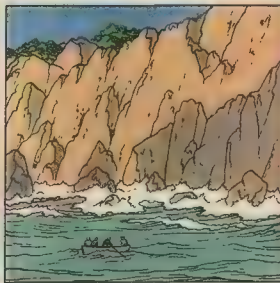
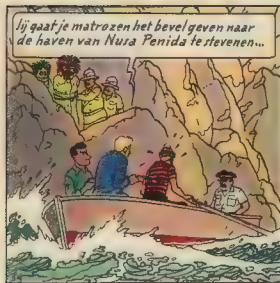
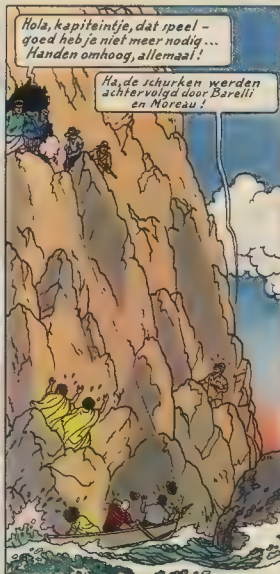
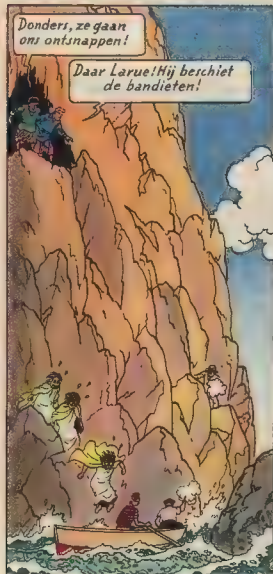
TEKSTEN EN TEKENINGEN

(Wordt voortgezet.)

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN BOB DE MOOR

(Wordt voortgezet.)

DE MAN MET DE STALEN HANDEN

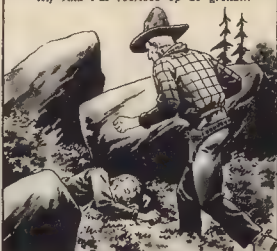

Bandieten hebben af de inwoners van Patville gevangen genomen en verplicht goud te delven. Yann en Pat hebben besloten de ongelukkigen te bevrijden...

Yan hoort het schot en snelt toe...

Hij vindt Pat roerloos op de grond...

Zijn hart slaat nog. Ik zie nergens een wonde...

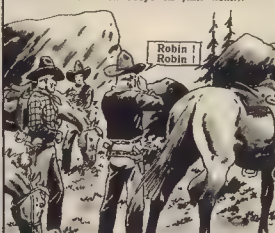
Nee, Yan, ik heb niets, maar ik oordeelde het voorzichtig me dood te houden.

Yan hijst Pat op de schouders en brengt hem terug naar het kamp.

Goed verscholen in een rots, springt de oude cow-boy overeind. Hij stelt vast dat de hond verdwenen is. Men roept en fluit hem...

Robin luistert niet. Hij zet het onderzoek op zijn eentje voort.

In het kamp van de Man met de Stalen Hands, wordt Yannick in een grot geleid.

Ziezo, dat is een kostbaar onderpand.

Plotseling springt de jonge vrouw vol vreugde overeind; ze herkende Robin die muitsil naar haar toe is gekomen.

Hoe zou ik hem een boodschap kunnen meegeven? Ik kan zelfs mijn zakdoek niet pakken...

Robin bromft. Yannick hoort voetstappen...

Stil, Robin, of ze zullen je doden.

De hond begrijpt haar woorden en gaat stil in een hoek van de grot liggen...

(Wordt voortgezet.)

DRIE JONGENS in de STORM

Texten van
KAPPA ED EFFE

Rob, Pieter en Hans zijn onafscheidelijke vrienden. De vader van Hans werd gevangen genomen onder beschuldiging van diefstal. In werkelijkheid is de broer van Rob schuldig. Rob volgt zijn broer en diens handlangers...

Tekeningen van
R. POLESE

Rob volgt zijn broer en de ongure kerels door een wirwar van nauwe stegen...

Hij verbergt zich tussen puinhopen en luistert aandachtig.

Rob begrijpt de verschrikkelijke waarheid en kreunt

Verschrikt vlucht Rob de steeg in...

Verbergt zich in een donkere hoek...

WANNEER
ROB ALLEEN
IS,
WEENT HIJ
KRAMPACH-
TIO...

DE RING VAN GIBIL

Elemir van Zwabberdam, Henk en Leentje zijn met kapitein Nasir Abu en Armand aangekomen op het geheimzinnig eiland Pasjoetan. Plotseling staan ze voor een reusachtig wezen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN RAYMOND REDING

Ha, dank je, dank je dat je hier bent!

Geven jullie zich rekenschap van het feit, dat we hier staan voor een levend exemplaar van de Eoanthropus Gigantus, de mens die leefde zo wat 100.000 jaar geleden en reeds de silex kende...

Eén oogopslag was voldoende om hem te herkennen. Hij ziet er precies zo uit als professor Piffle van de universiteit van Albaricoquet hem beschreven heeft... Ik was niet accoord met de vorm van de neus. Breed, goed; maar... opgetrokken? Noot!

En... hier zien jullie nu de triomf van de Zwabberdamse Intuïtie: DE NEUS IS GEBOGEN!

Hij gaat er zo in op, dat hij niet meer weet waar hij staat!

Dat is voor het ogenblik zijn redding. Misschien is de houding van oom de enige om die wilde te temmen!

Allah ó Allah, geef dat Elemir van Zwabberdam onbewust en nonchalant blijve in aïe eeuwigheid...

Het verwondert me dat José Palacio y Salverría niets over jou gezegd heeft en Plato deed het al evenmin...

Ik moet absoluut iets doen. Hij zal ons allemaal opeten! Als ik die steenblok eens op het hoofd van de voorvader van Armand kon doen neerpijlen...

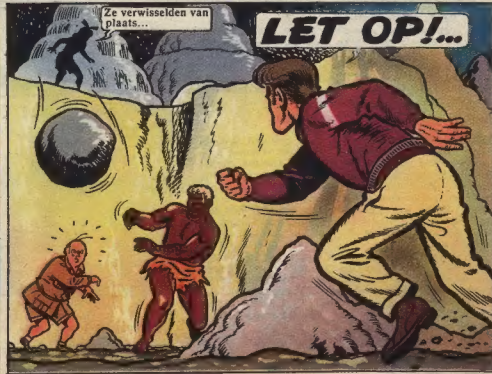

Mijne heren, zien jullie de geringe ontwikkeling van zijn Obliquus Internus, dat bewijst...

Aiiiii!...

Ben je kittelachtig?

Ze verwisselden van plaats...

LET OP!...

(Wordt voortgezet.)

STRIJD OM DE BLAUWE WIMPEL

DE «QUEEN MARY», de trots van de Britse vloot, veroverde de Blauwe Wimpel en is dus de snelste transatlantische pakketboot ter wereld. Dit bericht werd op 29 Juli 1939 door alle radiostations uitgezonden en de Britten jubelden. De Blauwe Wimpel is slechts een symbolische beloning, doch is de hoogste onderscheiding en de grootste eer welke een pakketboot kan te beurt vallen.

De «Cunard White Star Company» haastte zich te melden, dat het record van de «QUEEN MARY» slechts aan het gelukkig toeval te wijten was. De kapitein van de pakketboot had het strikt bevel gekregen de snelheid nooit te hoog op te voeren. De «Cunard White Star» was te zeer begaan met het comfort en de veiligheid van de passagiers om de pakketboot te laten deelnemen aan snelheidskoersen.

Dit bericht deed niets af aan het feit, dat de «QUEEN MARY» twee uur vóór de gestelde tijd te New York was toegekomen, het wereldrecord met anderhalf uur verbeterd en een gemiddelde snelheid van 31 knopen 69 had gemaakt of, ongeveer 60 km. per uur! Stellen jullie zich voor wat dat betekent?...

KAN DE «QUEEN MARY» DE BLAUWE WIMPEL BEHOUDEN ?

TOT op heden stak geen enkele pakketboot de oceaan vlugger over dan de «QUEEN MARY». De Franse pakketboot «NORMANDIE», die de Blauwe Wimpel aan de Britten had moeten afstaan, kreeg niet de tijd te herkansen. De oorlog is toen uitgebroken en in 1940 werd de prachtige boot in de haven van New York door brand vernield.

De Amerikanen bouwen thans de «UNITED STATES», de grootste pakketboot welke ooit in de Verenigde Staten op stapel werd gezet, en die met haar 51.000 ton waarschijnlijk in de helft van dit jaar het wipde sop zal kiezen. De «UNITED STATES» zou veel meer dan 30 knopen per uur kunnen doen en de «QUEEN MARY» de Blauwe Wimpel afhandig maken.

EEN HONDERDJARIGE STRIJD...

HET is nu juist honderd jaar geleden dat de vreedzame strijd om de Blauwe Wimpel ontbrandte. Bij monde van de reder Collins, richtten de Verenigde Staten in 1832 volgende uitdaginge boodschap tot Groot-Brittannië: «U beweert de snelste pakketboot ter wereld te bezitten; maar wij zijn er van overtuigd, dat wij het record van uw snelste pakketboot, over de afstand Europa-U. S. A., zouden kunnen neerhalen...»

De Britse compagnie «Cunard White Star» nam de handschoen op, maar... lachte groen na afloop van de wedstrijd. De «BAL TIC», gebouwd met het geld van de Amerikaanse belastingbetaler, voer van New York naar Liverpool met anderhalve dag voorsprong op haar Engelse rivaal!

Sedertdien is de Blauwe Wimpel de meest

Links : de twee grootte en voorsnog de twee snelste pakketboten ter wereld. Bovenaan : De «QUEEN ELIZABETH» van 83.633 ton. Onderaan : De «QUEEN MARY» van 81.235 ton.

begerde trofee en zowel Amerikaanse als Engelse, Franse, Duitse en Britse reders hopen en begeren hem voor hun mooiste schip.

DE DRIE GROTEN

SEDEERT het verdwijnen van de «NORMANDIE», gaat de strijd praktisch nog slechts tussen de Britten en de Amerikanen en, al verwacht men wonderen van de «UNITED STATES», voor het ogenblik heeft Groot-Brittannië nog steeds de twee mooiste en grootste pakketboten ter wereld.

De «QUEEN MARY» liep in 1936 van stapel en meet maar evenjes 81.235 ton. Moest men de boot rechtop zetten, zou hij niet minder dan 18 meter boven de Eiffeltoren uitsteken. De arm van het reusachtig vrijheidsstandbeeld, aan de ingang van de haven van New York, zou slechts ter hoogte van de commando-brug reiken. De tin van de toren van Westminster Abbey van Londen, reikt niet zo hoog als de voet van haar grote mast. Een van haar wandeldekken is tweemaal zo lang dan de voorgevel van Buckingham Palace. Het voor van de «QUEEN MARY» weegt 150.000 kgs en de diameter van haar drie schouwpijpen is groter dan die van de New Yorkse metro, en wijd genoeg om aan drie grote locomotieven plaats te bieden.

Aan boord van de grote pakketboot werd er een grote winkelstraat ingericht, «rue de la Paix» genaamd, waar men de nieuwste en mooiste snijfjes uit Parijs, Londen en New York kan kopen, die er op de aanlokkelijkste wijze worden uitgestald.

De «QUEEN ELIZABETH» is nog groter en werd in 1939 te water gelaten. Tijdens de oorlog deed de boot dienst als troepen-transportschip en pas in 1946 was ze weer klaar om als luxe-pakketboot in zee te steken.

De «QUEEN ELIZABETH», 83.633 ton, biedt ruimte en gezelligheid aan duizenden passagiers, heeft een rijke bibliotheek, zwembaden, theater, bioscoop, kindertuinen, rooksalons, zitkamers, verandas en promenadedekken, waarvan er een 220 meter lang is.

Derde klasse heet voortaan «toeristenklasse» en het comfort dat men er heeft, zouden onze grootouders in de eerste klasse van de «TITANIC» tevergeefs gezocht hebben.

Naast deze twee reuzen zal de «UNITED STATES» met haar 51.000 ton maar een pover figuur slaan, doch dat zullen de Amerikanen niet aan het hart laten komen, vermits men hen «snelheid» heeft beloofd. Snelheid en comfort, wat wil de Amerikaanse zakenman meer? De bemanning van deze nieuwe pakketboot zal uit 1.000 man bestaan, officieren inbegrepen.

Indien de Amerikanen zich werkelijk met de Britse «QUEENS» durven meten, doen ze dit niet lichtsinig, maar zijn ze ervan overtuigd dat hun poging kans heeft op succes.

«Wait and see», zegt de Brit...

GISTEREN EN... NU!

Wanneer men de silhouet van de «AQUITANIA», de mooiste pakketboot vóór de wereldoorlog 1914-1918 (rechts) en deze van de «QUEEN MARY» (onderaan) vergelijkt, moet men toegeven dat de scheepvaart er de laatste veertig jaar machtig op vooruitgegaan is.

En vergelijk het comfort even : rechts, rooksalon van de «ROYAL GEORGE», grote transatlantiekter vóór 1914; links, de galerij van een promenadedek aan boord van de «QUEEN MARY».

LAAT JE VERZEKEREN TEGEN... REGEN!

DE stad Arnhem heeft een nieuwheid op toeristisch gebied: De vacatiegangers, die tussen 1 April en 30 September in Arnhem komen logeren, kunnen er hun vacantie verzekeren, voor het geval deze in het water valt. Als het in Arnhem op de verzekerde dag of dagen meer dan 3 millimeter regent, wordt aan de verzekerde tien gulden per verzekering aan te betaald.

De regenvaal is geregistreerd worden door het te Arnhem gevestigde station van het Koninklijk Meteorologisch Instituut. De verzekeringspremie bedraagt 1,25 gulden per verzekering aan te gaan en men kan zich voor korte of lange perioden verzekeren.

WAAROM IS DE ZON 'S MORGENS EN 'S AVONDS ROOD GEKLEURD?

DE geleerden zeggen, dat de kleur van de zon gedurende de hele dag praktisch dezelfde blijft. 's Morgens en 's avonds zien wij de zon echter laag aan de horizon. Om ons te bereiken moeten de stralen veel meer weg afleggen. De atmosfeer werkt dan als een grote filter, houdt de kortste stralen — de paarse en de blauwe — tegen en zendt ons alleen de langste, nl. de rode en de oranje stralen.

HUISWERK VOOR DE OUDERS!

IN een gemeente van het Engelse graafschap Essex geeft de onderwijzer aan zijn leerlingen ook huiswerk mee voor de ouders. Hij meent dat zulks nodig is, daar men tegenwoordig volgens een ganz andere methode rekent dan jaren geleden. En daar de meeste ouders zich voor het huiswerk van hun kinderen interesseren en het zelfs helpen maken, is het volgens de schrijvende onderwijzer normaal dat zij beginnen met zelf eerst de nieuwe methode in te studeren.

WIST JE?

- dat Robbie Vaassen van Terlet (Nederland) de jongste gebreuterde zweefvlieger ter wereld is. Zijn vader is chef van de technische dienst van het zweefvliegcentrum van Terlet. Toen Robbie veertien werd mocht hij voor het eerst alleen met zijn zweefvliegtuig opstijgen.
- dat er in Amerika, het moderne sprookjesland, thans vliegende autos gebouwd worden. Op de grond bereken ze een snelheid van 137 km. per uur en in de lucht 180 km. Zij zouden verkocht worden tegen ongeveer twee honderd duizend fns of een vijftien duizend gulden.
- dat men er in Amerika in geslaagd is een elektrisch armbanduurwerk te maken, dat een jaar lang kan lopen en beter de juiste tijd houdt, dan het beste model met een veer. Het bevat in een omhulsel, dat niet groter is dan dat van het gewone armbanduurwerk, een batterij en een elektrische motor.
- dat de faculteit van godsgelerheid van de universiteit van Neuchâtel voor het ogenblik maar één student heeft. Zijn hoogleraren moeten deze enige leerling onderricht geven...
- dat koning Ibn Saoud van Arabië er weer wat nieuws op gevonden heeft. Hij heeft zich namelijk een rijdend woestijnsluit laten bouwen, dat uit een hele reeks autobussen met woon-, slaap- en badkamers bestaat. Er werd zelfs een troonzaal voorzien! Het hele geval kost ongeveer 7.000.000 dollar.

* UIT DE VIER WINDSTREKEN *

PARIJS-KAAPSTAD... instappen. a.u.b.!

EEN trein die van Parijs zou vertrekken, heel Afrika doorkruisen tot aan de Kaap De Goede Hoop, lijkt een gewaande onderneming. Voor moderne techniek is echter niets onmogelijk. De Spaanse ingenieur, markies de Mulhacen, heeft de laatste hand gelegd aan de plannen van een tunnel onder de Straat van Gibraltar, van Tarifa (Gibraltar) tot een dertigtal kilometer van Tanger (Noord-Afrika). De tocht onder water zou nauwelijks iets langer zijn dan de rit door de Simplon, de beroemde tunnel door de Zwitserse Alpen. Men zou dan met de trein uit Parijs kunnen vertrekken en via Madrid, Tanger, Gao, Stanleyville en Johannesburg de Kaap bereiken. De kosten voor het graven van de tunnel zouden negentien miljoen pond of 12.600.000.000 f. frs bedragen, en de de werken zouden zes jaar in beslag nemen.

HET STANDBEELD

DE Romeinse keizer, Marcus Aurelius, wandelde eens met een vriend door de straten van Rome. Zij bewonderden de mooie beelden van hun beroemde tijdgenoten, welke overal in de stad opgericht waren.

Maar hoe is het mogelijk hier een standbeeld aan te treffen van Marcus Aurelius, vroeg de vriend van de keizer, waarop deze antwoordde:

— Honderdmaal liever hoor ik het volk vragen: « Waarmee heeft Marcus Aurelius geen standbeeld? » dan « Waarmee heeft men die man een standbeeld opgericht? »

De grenadier VICTORIA presenteert...

DE TIGERKOOI

Donkey springt naar het voorwerp...

Maar...

Wanneer hij ziet dat mijnheer Trevor het deurtje opent...

... grijpt hij Miss Lola plotseling vast en trekt haar in de tigerkooi...

(Wordt voortgezet.)

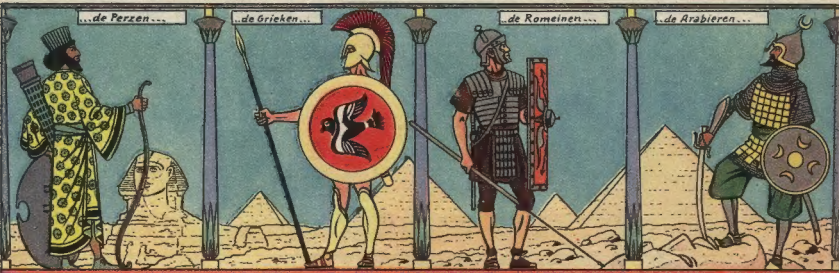
VAN EDGARD-P. JACOBS

DE INGEWIJDE... Vaarwel!
Reken op mij, m'n broeder!

Enkele tijd nadien
werd Horemheb tot
Pharao uitgeroepen.
Hij verhef Paatenemheb
tot de waardigheid van
hogepriester van de
beroemde tempel van
Heliopolis, vanwaar
hij de rucht van Aton
bewaakte tot hij op
een dag de dood
voelde naderen. Hij liet
diegene, die hij als op-
volger had gekozen, tot
zich roepen

Sinoche, ik benoud en de dood is nabij. Merira evenals het grootste deel van de getrouwen zijn reeds naar het Amentj(v)gegaan en de verrijzenis van Aton is, helaas, nog ver af. Uit vrees dat het belangrijke geheim zou verloren gaan, heb ik bij de plannen, die Merira me eens toevertroouwde, het verhaai... de ontvoering en bijstelling van Khematon in de tempel gevoegd. Ik float dit alles in een naar, en zette deze op een plaats door mij alleen gekend in het dubbel Huis van het Leven... Ik gelofte je met de bewaking van de naar en van de Heilige Kamer. Je naam zal voorlaan Khematon zijn

... Eeuwen en
eeuwen vergingen.
Egypte werd zwaar
beproefd, kende goe-
de en slechte tijden.
Dynastieën volgden
elkaar op en de ene
Khematon kwam na
de andere. Doch Aton
werd nooit meer de
god van ons land.
Dan kwamen de som-
bere dagen onder
vreemde bezetting...

Deze laatste vernielden de mooiste monumenten van Egypte en gebruikten rotsblokken en marmer voor andere doeleinden. In de XIIIe eeuw vernielden ze aardbevingen de stad Kaïro en de begraafplaatsen van Gizeh werden vernietigd om een nieuwe stad te bouwen. Toen de ontvangstempel vernield was, en men daar een nieuw dorp bouwde, liet de fheematen zijn woning optrekken boven het oude kanaal, dat het water van de Nijl naar de kamer van Horus leidde ...

En doorheen al deze wervelvalligheden bleef het geheim behouden. Ongelukkig viel de papyrus van Rasteneubas verloren gegaan en het was Manethon, een priester hier ingewijd in de cultuur van Aton, die het document toevallig ontdekte, toen hij muisterde in de archieven van de bibliotheek van de tempel van Heliopolis. Hij maakte er een afschrift van barmhartig voor koming. Twaalf eeuwen het is een stuk van dit document, dat in handen viel van priester Ahmed en later in deze van de gewetenloze Orlík